

VÁLI DEZSŐ

FÜVESKÖNYV

saját válogatás

(a fehér háttérű kézírások illusztrációoldalának száma)

TARTALOM

1949. kb. [első]
1962. 08. [Pécs]
1962-től [folytatásos]
1964. 01. [muzáj mindig rád gondolni]
1964. 01. [a szerelmes versekből]
1964. 04. [hát nem érted?]
1966. 09. [estefelé]
1966. 12. [százötös lap]
1968. 05. [arra ébredtem]
1969. 11. [álomban megint]
1970. 03. [levelek Katának]
1973. 04. [majd egyszer]
1977. 09. [álmodtam, hogy szeretsz]
1978. 01. [kiállításkatalógusba]
1979. 07. [műcsarnoki katalógusba]
1980. 11. [negatív szerelem]
1982. 03. [egészen levetkőztél]
1982. --- [ezt a csipeszt]
1982. --- [szerelem]
1982. --- [szép vagy]
1982. --- [anyám virágmintás foteljében]
1982. --- [hova a francba]
1982. --- [egy középkorú férfi]
1982. --- [átkozott lány]
1982. --- [sokat tűnődöm]
1982. --- [Nagymaros, halottam]
1982. 05. [elmaradt találkozás]
1982. --- [Zsófit szívesen odaképzelném]
1982. 08. [rohannak a napok]
1983. 10. [levél Sz. M.-nek Szódligetre]
1983. 10. [távirat Szütsnek]
1984. 02. [másfél éves]
1984. --- [Mikica fest]
1986. 08. [ferencesek]
1986. 12. [1951 májusában]
1989. 11. [Máténak, Kanadába]
1989. 11. [Máténak Kanadába-2]
1998. 09. [fax Szütsnek]
2002. 10. [Duna TV interjú]
2002. 12. [friss hó]
2008. 09. [fotókiállítás katalógusába]
2008. 11. [2008. november 28.]
2009. 01. [új husi]
2010. 09. [család]
2010. 09. [vénenber]
2013. 07. [a kiválasztott szövegváltozat]
2015. 03. [meghalni]
2015. 12. [a mai reggel, 2015. december 22.]
2016. 01. [2016. január, megint álmodtam]
2016. 05. [ötven éve]
2016. 07. [fajfenntartás]
2016. 07. [ablakaim]
2016. 07. [mailváltás Le Meux – Budapest]
2016. 07. [röntgenfotó]

1949. kb. C.00000/1

[első]

Részeg Miska odakünn
A kocsmából hazagyün
Nekidől az egyik fának
Mások közben elsétálnak

Párja várja
Várva várja
Mintha látná mozogni
Utca végén ordítani

1962.08. C.00032

[Pécs]

kielemeztem egy éjjeli kisváros (Pécs) különös-megkapó éjjeli hangulatát.

Csontváry Éjszakai kocsizás, hozzáképzelve a Tengerparti sétalovaglás merev figuráit + Gelléri A. E. novellái + mozdulatlanság, csend + egy rosszul kivilágított éjszakai vonatbelső álmos képe. Lenyűgöző atmoszférája volt (kicsit talán szürreális).

Gelléri A. E. nagy művész lehet, mert novellái hangulatának eszenciája automatikusan eszembe jutott egy újonnan látott városkép láttán. A tartalmakra nem is emlékszem, nem is kell.

1962 – 2016. C.00044

[folytatásos]

- 62. 06. SEMMI kedvem együtt élni egy olyan rosszkedélyű emberrel, mint én.
- 63 .11. de azért egy emberrel se cserélnél a 300 millióból!
- 65. 10. hatványozottan igaz. ha ez így folytatódik!
- 67. 03. Így! lassan megértem a Lényeget, evvel megszokom magam,
s így a dolog alkalmankénti elintézése rutinmunka már
- 68. 11. meg kell szokni, hát meg lehet szokni
- 70. 02. bízom bennem, hát minden rendben van
- 77. 12. megszokhatatlan, de – munkaállapot
- 92. 08. csendesedem
- 16. 07. rend

1964. 01. 26. éjjel C.00058

[muszáj mindig rád gondolni]

muszáj mindig rád gondolni –

Most kezdtem a művészettörténetet
tanulni –, már ½ 11 van, és holnap
reggel kollokválok.
Hogy mit csináltam eddig?

Az egész nap elment avval,
hogy nem voltál itt.
Így másra nem jutott időm.
Most már érted?!
Most hagyj tanulni.

1964. 01. C.00059

[a szerelmes versekből]

Érzelmeimet egy giccsfestmény, egy puszkagolyó repülés közben
és egy befalazott svábbogár tudná neked elmagyarázni.
Lieber Gott, mennyi fegyelmeztelenség egyrakáson, hónapszámra!

1964. 04. C.00062

[hát nem érted?]

hát nem érted, hogy a szobámat és az életemet is átrendezném kedvedért?!

1966. 09. C.00093

[estefelé]

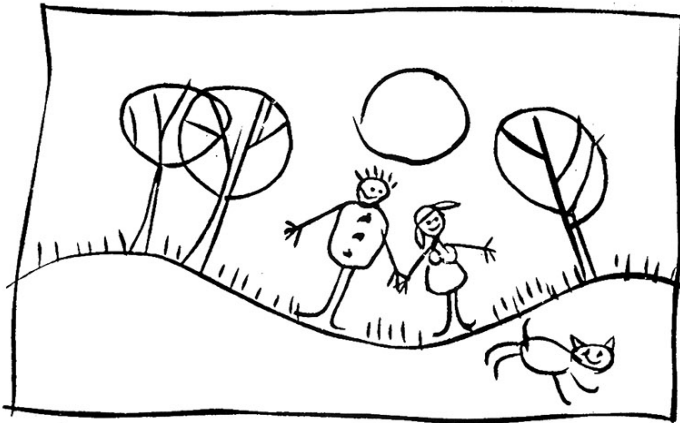
estefelé mikor megül a rohanás
és lassan csönd lesz
ijedten kapaszkodom meg
az asztal szélébe kapaszkodom meg
öhelyette.

már nem is te hiányzol, hanem minden, ami él.
a világ élő felét vesztettem el benned.
meglepődöm, ha néha látlak,
hisz már tündérré rohadtál bennem.
ezt még egyszer megtorlom az emberiségen.

pedig a szeretőm hagyott csak el
kis, ócska, tudálékos, harcias szeretőm –
követte apró, okos vénusz-társai útját:
hallgatott a jobbik eszére.

* * *

ej, hagyjuk már ezt;
körül kéne nézni tán –
lassan mozdulok
még szólítgatlak magamban

JÁVOR, KATA ÉS VALI DEZSŐ
EGYMÁSSAL ÉLNEK EZUTÁN

1966. 12. 25. C.00105

[százötös lap]

Seneca megmutatta nekem a világban a nyugalmat
 Strindberg a csendet és az egyedüllét lebegését
 sok ősz emléke és Brueghel képe a természetet
 és annak melankóliáját
 lányok vágyása a gyönyörűség létét
 a rock and roll az őrjöngés örömét
 Bartók fanyar mosollyal a végtelent
 Klee azt mondta, a világ nem más, mint tündéri hangulatok
 látványa képzetemben
 a németalföldiek megmutatták a kis emberek
 és apró dolgaik harmóniáját
 Louis Armstrong, hogy minden más közömbös,
 amikor egy trombita szól
 Zorba, a görög és Marina Vlady: hogyan kell mosolyogni
 az autóstop, a síelés, és – igen – a festés:
 végtelen szabadságomat
 a sebesség megmutatta az igazi szenvedélyt
 egy csendes lány léte

a csöndes vágyódás nyugalmát ismertette meg velem
éjjeli külvárosi séták egy fiúval – a mámort és meghatódást
és gondolataim, ötleteim úgy mutatják, alkalmas lennék
építőkockának a világ építésében –

de láttam háborúkat is
és Steinbeck megmutatta, nagyon jómódú vagyok és ez
egyáltalán nem természetes
környezetem: hogy valamennyire mindenki elrontja életét
magamba felejtkezéseim – a lineáris idő bizonytalanságát
sokfélét láttam: és fölmérve: nagyjából ott állok fejlődésben,
tudásban, ahol kell; –
mégsem értek semmit.
nem értem a dolgok jelentését és kapcsolatát
olykor meghökkentő közelségüket hozzám
használnak és használom őket
mi köze a mának a tegnaphoz
mi közöm van mindehhez
mi is vagyok én –

1968. 05. C.11721

[arra ébredtem]

arra ébredtem
    hogy mozognak a levelek
arra ébredtem hogy ketten vagyunk
    hogy sütnek a napok –

1969. 11. C.00244

[álmomban megint]

hát itt voltál megint?
zavarsz ám, cimborá
mért jössz hozzám
most kezdjek el inni?
más már a rend
nem szabad és nem szabad –
úrsten, micsoda évek voltak!
héjj, kispajtás
emlékszel-e még?
s most itt vagy.
te egyetlen halottam
te éjszakai énem
valahai szellemi társam
jajj, te leány!

*

már megtanultam egymagam élni
a kormányosi hídon senki nem áll

[levelek Katának]

bélést fércel a kis béres
nem kell neki köröm-pörkölt
ő vagyont örökölt
ilyen öröm régen volt a családban

*

– mit parancsolsz édes gazdám?
– kérem, írja alá a Potsdami Szerződést!

*

vajon hibásan artikuláltam? – tűnődött a daloló fülemüle
midőn a foltos tehén váratlan
gyengéden az oldalához simult

*

a fázó harangvirágok megkérték orkán herceget,
nyugodjon már kedvükért.
megteszem, szólt, s nem tudták,
hogya megáll,
szétfoszlik az éjben.

az eredeti

 მოცინა
ვინაა ავტორი? - ვინაა ავტორი?
ავტორი - ვინაა ავტორი?
ავტორი - ვინაა ავტორი?
(10-94) 11-12-1970

მეგნივთა
ვაჯი და გრაფიკა ჩაატარებდა
მისი: ოფისი - კლუბი
კაროლი უ - ირანი უ სარკი
1970 dec 3-17 (10-94)

1973. 04. C.00441

[majd egyszer]

majd egyszer viszlek, elviszlek szénásszekéren
én hajtom a lovakat
száz év múlva, az égben –

1977. 09. C.00641

[álmodtam, hogy szeretsz]

megint álmodtam
álmodtam, hogy szeretsz
egyszerű dolog.
mosolyogtál
s újra mellém ültél, ennyi az egész
panaszkodtam rád, értetted.

bementünk egy trafikba
tanácsot is adtál
én mégis a kapuba beszaladó kiségeret választottam.
ezt is megértetted.

a nappalok komolytalanok.

1978. 01. C.00662

[kiállításkatalógusba]

...festeni: maszturbáció
a kép nem kell
fölösleges vagyok,
napi munka átlépni

másnap:

mért, a cigarettaipar hasznosabb?

és

„Babilóniában különösen nagy becsben állt
a dísznövénykertészet”

harmadnap:

mégis, tudom, emlékszem.

egy-egy fölizzó öröm Rothko vagy Vermeer reprodukcióit

látva, már kisfiúkoromban is.

tanítanak és vezetnek.

megfogható valóság.

és nemcsak én.

Édes Anyám
 kirándulni váltunk volna
 és látomkét^{ket}
 két lépés
 és hazahoztam
 de elég-örzementek
 A HOLT LE P K E K

1979. 07. C.00841

[műcsarnoki katalógusba]

a jelenségek mintha csak arra lennének jók,
 hogy sebzett töredék-voltukat jelezzék.
 valami szerkezeti hiba folytán számomra soha
 nem állnak össze megnyugtató tömeggé, folyamattá,
 vagy netán EGÉSSZÉ.

a sok még csak nem is ismétli az EGY-et.
 az EGY nekem inkább hasonlít a várt végtelenre,
 az EGÉSZ-re, még hiányosságában is,
 és inkább meg is értem önmagam benne.
 /ezért nem élem az idő linearitását./
 ezért tudok mindent csak az EGY-en keresztül megélni.

a tárgyak jönnek és mennek.
 nem fogadom el békéjüket.
 nem felejték el integetni utánuk.

1980. 11. C.00960

[negatív szerelem]

sok, sok ez a negatív szerelem
 ez az iránytalan vágy
 edénytelen hiány
 bólogató semmi

1982. 03. C.01086

[egészen levetkőztél]

egészen levetkőztél nekem
úgyhogy megláttam arcodat

1982. tavasz C.01087/2

[ezt a csipeszt]

ezt a csipeszt tőled kaptam
ezt a könyvet tőled kaptam
ezt a mosolyt tőled kaptam
szeretnék egyszer tőled egy szárnyas csavart is
(körülbelül hatmilliméteresre gondolok)

1982. tavasz C.01087/5

[szerelem]

szerelem.
beteljesülve
70 grammos irodapapíron
két példányban.

1982. tavasz C.01087/6

[szép vagy]

nagyon szép vagy.
vagy én vagyok ennyire szép?

1982. tavasz C.01087/10

[anyám virágmintás foteljében]

anyám virágmintás foteljében meghalt egy bácsi.
épp meccset nézett a tévében.
20 éve ennek.
egyik legpontosabb emlékem pillanat-fejvesztettségem
elektrokardiogram rajzáról.
kapkodó gondolatok
és egy fél óra múlva újra bútort tervezek.
reménynek ennyi

1982. tavasz C.01087/11

[hova a francba]

hova a francba raktad megint a zoknimat
– biztos, hogy ezt mondanám tíz év múlva?
nem fogjuk megtudni

1982. tavasz C.01087/12

[egy középkorú férfi]

egy középkorú férfi a hivatal folyosóján zavart mosollyal
kiemeli az újszülött fölragasztott fényképeit
zakója belső zsebéből, és nyújtja –
szégyenkezése jogos.
e pillanatban épp egy elefánt boka fölötti inát kellett volna
átmetszenie, nem tévedő villámmoizdulattal
épp e pillanatban kellett volna a gőzmozdonyt és az inzulint
elgondolnia és az Eiffel tornyot fölépítenie.
e fényképet mutató férfi nevetséges, szájalmas és hatalmas
zavart mozdulattal kotorászom jeleidet.

1982. tavasz C.01087/13

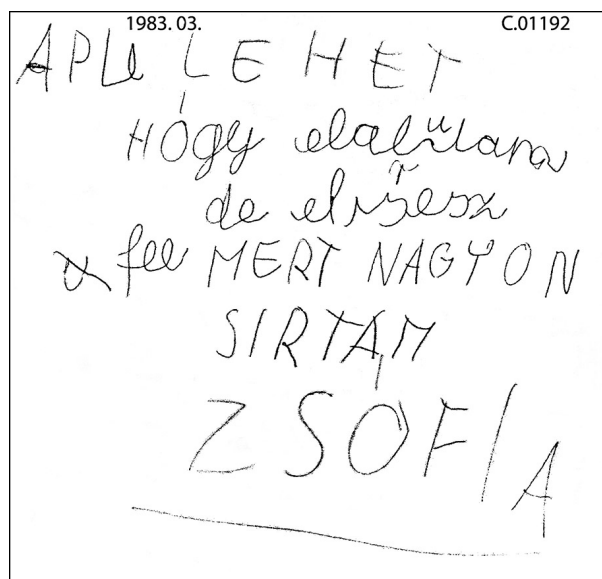
[átkozott lány]

amíg itten írok
legalább nem rád gondolok-figyelek
átkozott lány (lény)
hanem némely kötőszavak esetleges elhagyhatóságára

1982. tavasz C.01087/17

[sokat tűnődöm]

sokat tűnődöm rajta
téged is mérgeznék?
helyesbíték, ez így nem igaz –:
szükségszerűen mi is elrontanánk?
egyedül egy üres teremben
egyetlen széken, középen.
körben homályos poros szőnyegek
és zöld csíkos burák: vészkiárat.

1982. tavasz C.01087/24

[Nagymaros, halottam]

Van nekem egy második halottam is (szintén él): Nagymaros (1969-1980).
Az útvonal a mindenkori vízállástól függött.
Séta a reggeli mise után a parti kövek között, fázva, mindig lehajtott fejjel.
Sok régi kék szikvizesüveg-cserepet találtam így.
(Múlt héten dobtam ki az utolsót.)
A vízparti kavicsmező.
Tudtam, utoljára vagyok itt.
Ahogy a februári nap fölkel a szemközti hegygerinc kopasz fái között.
Vagy a novemberi.
A nyárfasor, utam vége.
A ködös túlpart.
Hajókürt (közben angol nyelvtani fordulatokat memorizálok.)
Sietnem nem kellett, a reggeli kávé után szervírozták.
Utolsó lakhelyem ALKOTÓHÁZ 15-ös szoba volt.

1982. 05. 07. C.01087/25-27

[elmaradt találkozás]

reggel
gyűrött újságpapír, zöld vödör langyos vízzel.
mosom a műterem oldalsó ablakát
ma talán jössz. szemednek tisztítom az utat.

délelőtt
„15 percre leszaladtam”
(nem teljesített ígéret.
igaz, hiába siettem,
de a kórházból azonnal hazajöttem.)

délután
„A balesetesnek tiszta a tudata, ha a feltett
kérdésekre értelemszerű helyes, és egészséges
embertől elvárható válaszokat ad, tisztában
van helyzetével, az idővel és a térrel.”
(távíratszöveg Szütsnek, borultam a Volkswagennel.)

1982. tavasz C.01087/29

[Zsófit szívesen odaképzelném]

Szüts 10 percre lakik most tőlem, őt is kerültem.
Ha mégis találkozunk, igyekeztem nem nyavalyogni
és nagyon szégyenkeztem, mert nemigen sikerült.
Egyéb gondolatom nem akadt. Naplót nem írtam.
Mondtam neki, ezért nem írok neked.,
Azt mondja, mért nem írod meg ezt.
Nem tudom.

Persze, ha itt lennél.

Persze, ha itt lennél, ha bejönnél a fekete kapun át a kerten, be a szobába, levennéd a zakódat vagy micsodát, az ablak felé fordulnál és tennél két lépést az asztal felé, rátennéd nyári ridikulódet és a füles bevásárlószatyrot is, majd zárt lábbal előrehajolva lesimítva-lefogva szoknyád, leülnél egyetlen – kissé poros – fotelünkbe.

Most a kép kissé zavarossá válik, Zsófit szívesen odaképzelném, amint leszalad az emeletről, nagy igyekezettel elvétve a fokokat, én – mondjuk – nagymama lennék éppen tésztagyúrás közben, lisztes tenyerem széles fekete kötényem oldalába törölném, nehézkesen fölegyenesednék, megigazítva kontyomat, szemüvegem föltofnám és széles mozdulattal ölelnék át, hát megjöttél Juditkám, csillagom! egy kis fánkot sütök, csak délutánra vártunk.

Aztán letelepednék a hokedlire és fáslis lábamat dörgölgetve érdeklődnék, s hallgatnálak milyen az élet Pesten. Mennyit dolgozol és mennyit kell rohannod és mi mindenre figyelned, hja, nem könnyű a fiataloknak manapság, akárki akármit is mond. Aztán megmutatnám konyhakertem új palántasorát, merev derékkel lehajolva egy-egy csalánt kihuzigálva közben. Heves mozdulatokkal segítenél.

1982. 08. C.01157

[rohannak a napok]

rohannak a napok
meleg van
iszonyú fáradt vagyok
kéne kölcsön kétezer forint
ebédet is kell vásárolni
született egy gyerekem
várok egy telefont
nem értek semmit
félek a jövőtől

1983. 10. C.15547

[levél Sz. M.-nek Sződligetre]

Köszönöm kedves invitálását
egy közös csoportkiállításra
van-e édesebb kép, mint
egy retikülje fölé hajló leány
látványa? – és intimebb?
– és van-e rondább,
mint egy ilyen retikül belseje?!
nomármost, melyik az igaz?

tü(nő)dőgyulladásom
magányából: híve, V. D.

KEDVES Apuci

képzeld el hogy
 mekora a lányt és
 magdolót a 4 egység.
 hatodik 1 lányt 3 lányt
 a SZÜTS ékező jó? ¹ ³ ^{lány}

Zsófi

1983. 10. C.15548

[távirat Szütsnek]

a hosszúlábú mocsári béka násza idején a hím
 kobaltkékre színeződik

1984. 02. C.15704

[másfél éves]

döbbenetes.

nő lettem.

hirtelen vendég, beszélgetünk. nyugtalanul fészkelődöm,
 majd elnézést kérve kiszaladok megmosni Mikica
 lekváros arcát. így csúnya.

1984. C.15706

[Mikica fest]

feszült percek egy képnél. nem merem a nagy vörös felületbe
 az izzó fehér foltot beletenni, pedig az ötlet jó,
 de félek. képet föl az állványra, egy Segonsac-filmen látott
 ötlettel (23 éve láttam a Francia Intézetben)
 a kívánt formát papírból kivágom, és próbaképp
 beletapasztom a nedves felületbe.
 hátranézek, hunyorgok. eggyel több a forma,
 közben Mikica is odanyomott egyet alul,
 ahol fölérte.

1986. 08. C.15707

[ferencesek]

Uszodából hazafelé, Margit körút, jön szembe három ismerős;
a ferences tartományfőnök atya, két rendtársával, civilben.
Egyikük játékosan tapsol egyet, a hatalmas galambcsapat ijedten fölröppen.
Mosolyogva köszönnek, én csak annyit: Na, ezek se a szent Ferencek –
A legidősebb neveti el magát először.

1986. 12. C.15991

[1951 májusában]

1951 májusában fölött kérdésemre
1983 augusztusában megtaláltam a választ.
Most már mindegy, meddig élek.
De addig: szolgálatban vagyok.

1989.11.06. C.02030-2031

[Máténak, Kanadába]

Máté, hiányzol.

Nem megy ez a rohadt kép, hónapok óta kapirgálom. A délelőtt evvel ment el, meg Mikicával több lépcsőben szétszereltünk egy porszívómotort. Egyebek mellett jutott neki egy golyós-csapágy belőle. Náthás, beteg, evvel mulatja idejét, meg mindig valamit kér tőlem: géppapírt, most éppen ollót (hol az övé), borítékot (minek?).

Csak magamról tudok igazán írni.

Hónapok óta gondolkodtam egy új keresztúton, anélkül, hogy tudtam volna. Most megcsináltam két nap alatt. Nagyon szeretem. Fölmentem fotoapparáttal a Munkásmozgalmi Múzeumba, kértem harmincas évek-beli munkás szituációfotókat. Délutánra előhívtam, amit ott a helyszínen lefotóztam belőlük, másnap estére keretezve készen volt. Fölvettem a püspöki karnak, mi lenne, ha Magyarország ezt ajándékozna két év múlva a pápának, látogatásakor [...]

1989. 11.27. C.02032-2035

[Máténak, Kanadába]

Szervusz, Máté.

Valahogy úgy sorolod a szavakat, hogy tíz percre nagy embernek érzem magam. Ez jó. Fél éve 3 képet tudtam elkezdni összesen, ja meg a keresztút. És nem merek képet elkezdni, nem tudok. A mai reggelig bezárólag. És látok bajokat, próbákat (4 kórházat látogattam 2 hétig, meg láttam a recski megsemmisítő táborról készült dokumentumfilmet és velük szenvedtem – és szégyenkezem, és megalázó – mert mindenem megvan, ami csak embernek lehet –, és az elviselhetetlenség határánál, szenvedek. Régóta úgy definiálom: a festés: napi inzulinom. Jó, hogy beléd nyomnak egy injekciós tűt? Nem, de kell.

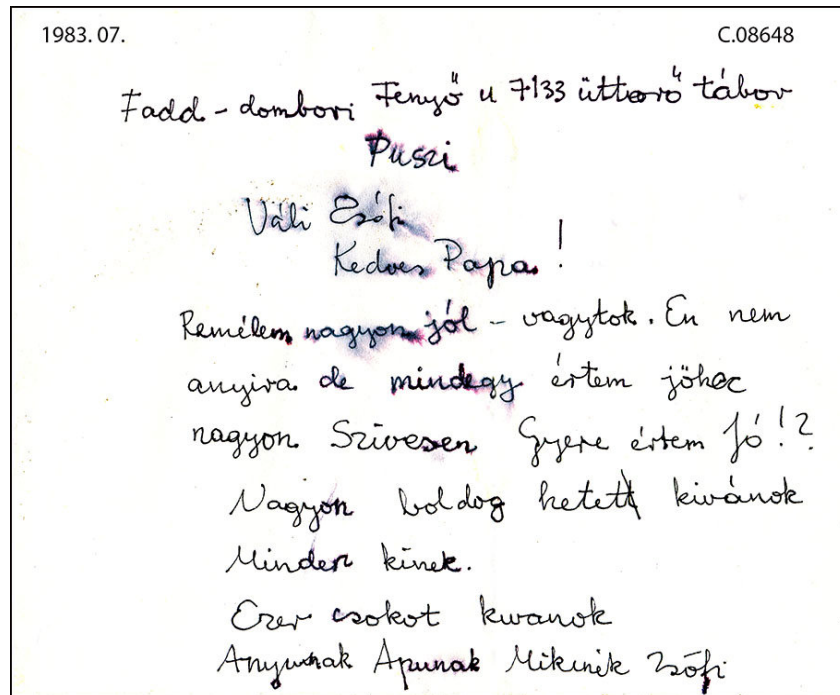
Mínta egy műszerkapcsolót elállítottak volna bennem, gyerekkoromban. Miért nem tudok békében élni a pár hete befejezett keresztút tudatában. Tök nevetséges.[...]

1998. 09. C.05757

[fax Szütsnek]

A RABSZOLGATARTÓ TÁRSADALOM VOLT AZ IGAZI

1. Mindig volt munka
2. Megmondták, mit csinálj
3. Dolgozhattál napi 13-14 órát
4. Még enni is adtak
5. Korbácsos főnökkel a hátad mögött zavartalanul jó embernek érezhetted magad

2002. 10. C.15553

[Duna TV interjú]

– Nézze, most megvallom magának. Én gyerekkorom óta, igazából mindig mormotát szerettem volna festeni. De a dolog körülményesnek bizonyult. Tudja, ezek az állatok az Alpokban és a Kárpátokban élnek, föld alatti lyukakban. Gyökérrel és rügyekkel táplálkoznak. Ha sikerül őket megközelíteni, és az egyikre rászólok, most kérem, maradjon így, a fejét kicsit magasabbra, nézzzen az ablak felé, és ne mozogjon –

2002. 12. C.15546

[friss hó]

Indulok, még sötétben, a hajnali misére. A kapun kilépve váratlanul papírvékony réteg friss hó. Egyetlen ember, egy kutya, és egy madár fekete nyomával. Miért volt ez olyan megható?

2008. 09. C.09733

[fotókiállítás katalógusába]

festeni rossz, fotózni jó, ezt mindenki tudja
1942 októberében kilenc hónap tűnődés után
bújtam ki a sötétkamrából
azóta csak hunyorgok a fényben
s toporgok itt tétován

de hatvanhat éve rohangászom föl és alá
hogyan ez ne tűnjön föl senkinek

[2008. 11.] C.09814

[2008. november 28.]

mi van.

kiállítás megvolt
könyv kész
adatbázis kész
honlap kész

terméskövekből falazott kút fenekén üldögélek, naphosszat.
aránylag nincs is nagyon hideg,
bár a kövek nyirkos-nedvesek.
nem fölfelé-, lefelé nézdegélek.
az egyik kövön véset: kenyni jó. Tornyai

2009. 01. C.15992

[új husi]

Új husi a medencében. Huszas éveiben járhat, ritkaság a nyugdíjas függőleges nénik között.
Minden OK. rajta. És akkor döbbenve látom, a tempó elején, elrúgásnál, egy pillanatra kis
lábfeje teljesen befelé fordul. Bokaizmai lehetnek lazák. Innét már kis fekete ívháromszöge
se vonzza a szemem. Ami a fürdőruhája.
Az elhaladó kék csempét nézem szomorúan, magam alatt.

2010. 09. C.15990

[család]

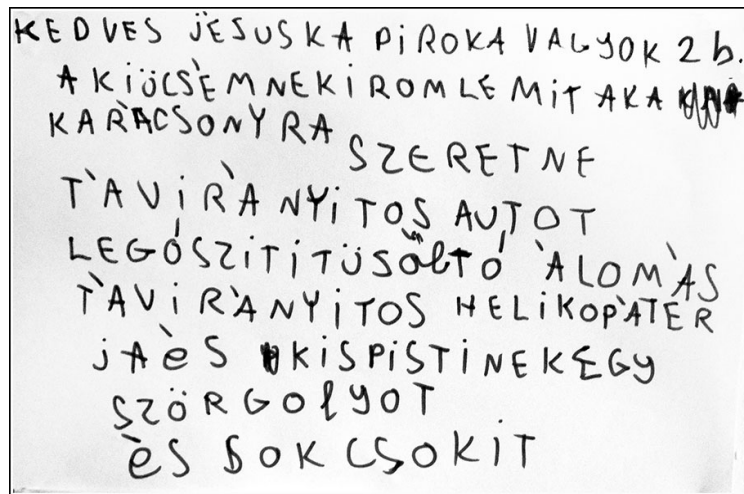
A nők a férfiak karbantartására lettek kifejlesztve.
A férfiak például egy ecsetnek látszó tárggyal fenntartják a társadalmat.
A gyermekek pedig olykor hazatelefonálnak.

2010. 09. C.16139

[vénenber]

Orvosi váróterem, ez is régi történet. Görnyedt apróka vénenber, nyáron nagykabátban,
vastag könyv fölé görnyedve, apró cetlikre jegyez. Mi lehet ez, Biblia? Már utcasarokról
visszafordulva vettem a bátorságot leülni mellé. Öregotthonban él, műfordító volt. És most

Arany-összesből jegyzetel szófordulatokat, kimeríthetetlenül tanulságos.
Lehet győzni?!

KEDVES JÉSZUSKA PIROKA VALYOK 2b.
AKIÜCSÉMNEKIROMLEMITAKA KIVÁ
KARÁCSONYRA SZERETNE
TÁVIRÁNYÍTOS AUTOT
LEGŐSZITITÜSÖLTŐ 'ALOM'AS
TÁVIRÁNYÍTOS HELIKOPÁTER
JAÉS KISPISTINEKEGY
SZÖRGOŁYOT
ÉS SOK CSOKIT

2013.07. C.12218-219

[a kiválasztott szövegváltozat]

A remekmű egy villám fényénél megmutatja Isten köpenye szegélyét.

2015. 03. C.15113

[meghalni]

Meghalni alkalmasint macerás.
Halottnak lenni nagyon jó.
Isten mindig mindent megtehet.

[2015.12.]C.15568 – 569

[a mai reggel, 2015. december 22.]

Deim Palival közös fotónkat kissé átszínez, aztán adatbázisba most kaptam meg mailben
négykor ébredtem, volt idő ilyesmire
sikerült mára megint egy kilót fogynom
fogmosás és tea három keksszel
törölöm a *kellemes ünnepeket* emaileket
email, hogy zsidótemetőmet 4,2 millért ütötték le az aukción
két kötetem dedikál, aztán csomagolópapírba
az egyikre dupla ragszalag, az Le Meux-be megy
egy kis kopogós Ószövetség Izaiás prófétától
útközben a szerszámoltosnak – aki ugyan csak nyolckor nyit
de hétre itt, a parkolóhely miatt – áldott karácsonnyal beköszön
fölhúzza a redőnyt és az ajtóban kezét fogunk
aztán futok tovább
a koldusnéni nem kap Bond cigarillót
de csak mert ma nem jött ki járókeretével a kapualjba
még hat várja az asztalomon

egy álmatag futóvendégnéni a sávomban
félrebillent fejjel egy helyben úszik, békésen kerülgetem
viszont a 38. hosszánál néhány tempó erejéig
beletalálok a T.I. úszás gyönyörű ritmusába
51 másodperc hideg a forró zuhany után, de csak azért
hogy a rituális-reguláris 45 nehogy túl fontosnak érezze magát
kissé bosszantó, hogy 25 év után ez már egyáltalán nem kellemetlen
ritka nap, a mai hazafelé-száraskifli kiválóan meghintve sókristályokkal
postára a becsomagolt könyvekkel, nem is kellett sorbaállni, 2500 HUF
számlát kérek Miki nevére, ő el tudja számolni
adatait már tudja és így kiadja a postás gépe
hirtelen ötlettel egy hosszúkává a Bem mozi mellett
közben megcsodálom a falon új reklámfotóját a pohár tejeskávéról,
beleszóltam, megbeszéltük amikor fényképezte, és én is lefotóztam ugyanazt
legközelebb egyeztettem, az övé jobban sikerült
a Mechwart téren kiválasztom a kitett egyetlen fenyőfát és kifizetem, 5000 HUF,
szerencsére nem lehetett válogatni
becsomagolják, félrerakatom
mert közben még Almásinak a Keleti Károlyban a negyedik emeletre
a nagyon várt verskötetet
gyalog, mert kulcsos lift, ez csak lakóknak
bár én amúgy se használnám
akkor hazáig hátamon a nehéz fa,
kötélen kilógam az erkélyen
ketten megreggelizünk, még nincs kilenc
én a keresztvetést mondom, igen lassan, a többit Kata
akkor oldalára fordítva a mosógép – iszonyúan ugrált tegnap
centrifuga közben –
lábát ragasztószalaggal; tartson, csak míg visszabillentem
ez nem fog kijönni többé
tízre egy fiú dedikáltatni mamájának karácsonyra
a kötetbe: *szeretettel, remek fia van*, ami igaz is
telefon szól, hogy bár javasoltak, de nem vettek föl a Széchenyi Akadémiára
mert a szakosztályvezető Maurer Dóra döntése szerint nem vagyok elég híres
ezen aztán könnyekig nevettem
aki mesélte, Zsófia, majdnem sírt, hogy az egy vipera
még megnézem a *Helyes* szótárban
a rituális sajnos mégiscsak rövid i
akkor Katának 28 deka liszt kimér, de úgy, hogy
a tálka súlya a mértből levonódjon
nem hiszem, hogy harminc dekával ne kelne meg az a tészta
de hát így van a receptkönyvben, amit Kata félszemmel állandóan néz
akkor most folytatom az A/2012/07-et
előtte még fél liter fekete tea
és kezdődik a nap.

Elég jók ezek a képek és szerintem
odálbra is illet ~~o~~ fessen!
Mayer Petra
2001. febr. 2

2016. 01. C.15629

[2016. január, megint álmodtam]

Hogy lehet megjeleníteni ezeket a történesvillanásokat
sehogy nem lehet
ha mégis, ha muszáj
völgyön át, nehéz zsákkal
ebédhez tálalás
egy könyv kinyitva
azt kérdi, hol vagyunk
egy hideg fémkorlát
hibás útvonaltérkép
a földön fokhagymagerezdek
alkonyati felhők
akkor egy világosabb kép
balról mellém léptél
kezed pillanatra a vállamon
és elindulunk
valahova

2016. 05. C.15900

[ötven éve]

Ötven éve búcsúzott el. Most álomban odalépett hozzám, hogy rendezd hát el dolgainkat.
Hiánya kincsem.

2016. 07. C.15987

[fajfenntartás]

fajfenntartás
létfenntartás és
öröklétfenntartás
hamarosan úgyis
elhagyjuk ezt az árnyékvilágot
hát mért ne igyak most egy erős kávét

2016. 07. C.15988

[ablakaim]

azt mondta, zseni vagyok
ez ugyan nem igaz de jól esett
e társasházban én vagyok a legtehetségesebb
vagy talán itt a hatodikon
de ez se biztos

ablakaimat diákkorom óta elfedtem
az utca ne jöjjön be a szobába
ne zavarjuk egymást
ha nem muszáj

ugyan éppen vannak saját felhőim
bárha csak magasan egy mezőben
majd holnap eltakarom
azt is

2016. 07. C.15962

[mailváltás Le Meux – Budapest]

- Minden rendben, köszönöm a kérdésetet! Szülinapomra meglepetés: mindenki hazaért, a három gyerek három országból, éjfélre, együtt ünneplés. Boldog ajándék egy év után. Azóta persze sokan sokfelé – ahogy szokott, de ez normális. Ti meg hogyan?

- Kösz!, mi is rendben. Alkonyodik.

2016. 07. C.15964

[röntgenfotó]

F/1997/13, fölött egy fotó, könnyezem.

Amikor a kisfiú bejött a szobámba, kissé zavartan mosolyogva halkán annyit mondott:

- Apu, azt hiszem, meglőttem a kezemet.

- Legjobb lesz, ha elballagunk a Kapás utcába, a sebészetre.

Össze voltunk szokva, úgy kezdődött, vagy nyolcszor szúrták az arcüregét.

Karomban vittem. Kicsi volt.

Mikor fölismerte az épületet a Logodi utca sarkán, egész testével hozzám bújít.

Akkor szerettem meg.

Ezen a héten egy ausztriai fesztiválon forgat.

Olykor műteremtakarításkor még mindig előgurul egy-egy sörétszem.